

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Ursache Petru,
judecători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,
examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cobzac Gheorghe în numele inculpatului Guzman Vladimir, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Guzman Vladimir Haralambie, născut la 23 martie 1957, originar din or. Drochia, domiciliat în mun. Chișinău, str. Burebista, 66/4.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 03.03.2015 - 19.05.2015 (prima instanță);
2. 18.06.2015 - 29.09.2015 (instanța de apel);
3. 31.03.2016 - 22.06.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 19 mai 2015, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Guzman Vladimir Haralambie a fost declarat vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (5) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Acțiunile civile în procesul penal ale succesorilor părților vătămate Poalelungi Viorica, Popa Vera, Damaschina Magdalena au fost admise în principiu, însă asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite urmînd să hotărască instanța civilă la cererea părților civile.

Acțiunea civilă înaintată de către succesorul părții vătămate Levița Rodica către Guzman Vladimir cu privire la repararea prejudiciului moral s-a admis parțial și s-a încasat de la Guzman Vladimir în beneficiul cet. Levița Rodica suma de 50000 lei cu

titlu de prejudiciu moral.

2. Potrivit sentinței, instanța de fond a constatat că, Guzgan Vladimir a fost condamnat pentru faptul că dânsul fiind deținător al permisului de conducere al mijlocului de transport de categoria „B, C, D, E”, la data de 15 octombrie 2014, aproximativ la ora 11.00, aflându-se la volanul microbusului de model „Mercedes Sprinter 313 CDI”, n/î C NB 810, care se deplasa pe ruta de transport de pasageri nr.171 și, deplasându-se pe str. Calea Ieșilor din direcția str. Șoseaua Balcani în direcția str. Ghidighici, mun. Chișinău, manifestând neatenție față de trafic și încredere exagerată în sine, a încălcat cerințele art. 3 al Regulamentului Circulației Rutiere al RM, care prevede că „participanții la trafic sînt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sînt provocate de circumstanțe iminente; prevederile pct.42 alin. 3) al RCR în conformitate cu care, „pe drumurile cu circulația dublu sens care au cel puțin două benzi într-o direcție este interzisă intrarea pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus”; iar drept consecință a încălcărilor enumerate mai sus, a ieșit pe sensul opus de deplasare, unde s-a tamponat frontal cu autocamionul de model „Mercedes” cu n/î C QJ 292, condus de Popa Adrian Ilie, a. n. 1986, care se deplasa regulamentar pe str. Calea Ieșilor din sensul opus. În consecința încălcării regulilor de circulație de către Guzgan Vladimir Haralambie și accidentului rutier produs, conducătorului camionului „Mercedes” n/î C QJ 292, Popa Adrian, conform raportului de expertiză medico-legală nr.158/2016 D din 30.12.2014, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de „traumă cranio cerebrală deschisă, hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractura cominutivă a oaselor boltei și bazei craniului, hemoragii subarahnoidiene, traumă închisă a toracelui, traumă închisă a abdomenului, fractură cominutivă a oaselor membrului superior drept, plăgi și excoriații pe cap și membru superior. Toate leziunile au fost produse prin acțiunea traumatică cu corpuri contondente, se califică ca vătămare corporală gravă, care are legătură cauzală directă și a provocat decesul persoanei.

Totodată, în rezultatul încălcării regulilor de circulație de către Guzgan Vladimir Haralambie și accidentului rutier produs, pasagerului din microbusul de model „Mercedes Sprinter 313CDI” cu n/î C NB 810, Damaschin Constantin Vasile, a.n. 1949, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 159/2017 D din 23.12.2014, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de „traumă cranio-cerebrală deschisă, traumă închisă a cutiei toracice, traumă închisă a abdomenului, echimoze pe torace, abdomen, excoriații pe cotul drept și membrele inferioare. Toate leziunile corporale descrise mai sus au fost produse prin acțiunea traumatică cu corpuri contondente, se califică în ansamblu ca vătămare corporală gravă care are legătură cauzală directă și a provocat decesul persoanei. În rezultatul încălcării regulilor de circulație de către Guzgan Vladimir Haralambie și accidentul rutier produs, pasagerului din microbusul

de model „Mercedes Sprinter 313CDI” cu n/î C NB 810, Lupei Iacob Gheorghe, a.n. 1957, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 179/2116 D din 28.01.2015, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de „traumă cranio-cerebrală deschisă, traumă toraco-abdominală închisă cu fracturi ale coastelor, ruptura ficatului, echimoză pe mîna stîngă. Toate leziunile corporale descrise mai sus au fost produse prin acțiunea traumatică cu corpuri contondente, se califică în ansamblu ca vătămare corporală gravă, care are legătură cauzală directă și a provocat decesul persoanei la data de 26.10.2014. La fel, în rezultatul încălcării regulilor de circulație de către Guzman Vladimir Haralambie și accidentul rutier produs, pasagerei din microbusul de model „Mercedes Sprinter 313 CDI” cu n/î C NB 810, Damaschina Magdalena Alexei, a.n. 1948, conform raportului de expertiză medico-legală nr.2716 D din 30.10.2014, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de „contuzia țesuturilor moi ale capului, contuzia țesuturilor moi ale cutiei toracice care nu se supun aprecierii medico-legale”, iar pasagerei din microbusul de model „Mercedes Sprinter 313CDI” cu n/î C NB 810, Calarașan Eugenia Nicolae, a.n. 1958, conform raportului de expertiză medico-legală nr.2717 D din 30.10.2014, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de „contuzia țesuturilor moi ale toracelui pe stînga, care nu se supun aprecierii medico-legale”.

Astfel, acțiunile inculpatului Guzman Vladimir au fost calificate în baza art.264 alin. (5) Cod penal, după semnele - încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul a trei persoane.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Cobzac Gheorghe în numele inculpatului Guzman Vladimir, prin care a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde sub formă de amendă ori închisoare cu suspendarea executării pedepsei pe un anumit termen de probă. Apelantul a considerat că pedeapsa aplicată inculpatului ca fiind una prea aspră, nu corespunde pe deplin scopului pedepsei penale, nu s-a ținut cont de motivul comiterii faptei, forma de vinovăție, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015, apelul declarat de avocatul Cobzac Gheorghe în numele inculpatului Guzman Vladimir, a fost respins, ca fiind nefondat și menținută sentința fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, prima instanță la pronunțarea sentinței, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a constatat cu certitudine că Guzman Vladimir a comis infracțiunea

prevăzută de art. 264 alin. (5) Cod penal, după semnele calificative - încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul a trei persoane.

Referitor la argumentele apelantului în vederea aplicării unei pedepse mai blânde, instanța de apel a statuat următoarele:

Instanța de apel a considerat că prima instanță a ținut cont, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului Guzman Vladimir, de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, și anume: de caracterul prejudiciabil al infracțiunii - că este gravă, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, de persoana inculpatului, de comportamentul acestuia de până la comiterea infracțiunii și după aceea.

Reieșind din aceste împrejurări, instanța de apel a reținut și alte împrejurări care influențează asupra numirii pedepsei precum și gravității acesteia, or, pe lângă circumstanțele atenuante stabilite în cauză, se reține și faptul că urmările prejudiciabile ale faptei comise de către Guzman Vladimir Haralambie prevalează circumstanțele atenuante constatate la caz, or, în urma accidentului rutier au decedat trei persoane, au fost deteriorate puternic mijloacele de transport implicate în accidentul rutier, dar și avînd în vedere că au avut de suferit și alte persoane, care însă nu au fost recunoscute părți vătămate pe cauza penală vizată.

Astfel, prima instanță corect a ajuns la convingerea că este oportun și corect a dispune executarea pedepsei date în penitenciar or, prin cele din urmă, se constată corectitudinea și legalitatea aplicării față de inculpat a unei pedepse privative de libertate, avînd în vedere că accidentul rutier petrecut din imprudența și sineîncrederea sporită a inculpatului a dus la decesul a trei persoane, iar faptul că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, precum și alte circumstanțe atenuante, nu pot constitui temei de a considera posibilă corectarea și reeducarea inculpatului Guzman Vladimir Haralambie în urma numirii unei pedepse neprivative de libertate, astfel că în viziunea instanței de apel, față de inculpat nu este rațională aplicarea unei pedepse neprivative de libertate.

De asemenea, instanța de apel a menționat că prima instanță a ținut cont și de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, potrivit căruia pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

Astfel, instanța de apel a conchis că pedeapsa numită lui Guzman Vladimir este legală și întemeiată, proporțională faptelor comise, cît și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către prima instanță, sentința fiind legală și întemeiată.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Cobzac Gheorghe în numele inculpatului Guzman Vladimir, prin care a indicat temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri și stabilirea pedepsei cu aplicarea

art. 90 Cod penal.

Recurentul în cererea sa invocă următoarele motive :

- consideră că persistă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod penal, care prevede că „instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”;

- instanța de apel nu a ținut cont de circumstanța apărută nemijlocit în instanța de apel și anume faptul, că inculpatul a achitat integral acțiunea civilă admisă de prima instanță în sumă de 50 000 lei, iar confirmarea recuperării pagubei și cererea părții vătămate prin care solicită ca inculpatul Guzgan Vladimir să nu fie privat de libertate, a fost prezentată nemijlocit în instanța de apel. Asupra acestei circumstanțe instanța nu s-a expus, la fel acest motiv de apel a fost invocat și în apelul depus;

- instanța de apel a depășit limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, totodată atribuindu-și rolul de acuzator când afirmă că la stabilirea pedepsei inculpatului este necesar de reținut și faptul, că au avut de suferit și alte persoane, care însă nu au fost recunoscute părți vătămate pe cauza penală vizată. Recurentul consideră că acest temei neîntemeiat a fost folosit de instanța de apel pentru a refuza aplicarea pedepsei cu suspendare conform art. 90 Cod penal;

- instanța de apel nu a dat apreciere faptului, că cauza penală a fost examinată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, ce presupune de la sine aplicarea unei pedepse mai blânde;

- instanța de apel la fel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și anume nu a dat apreciere faptului, că la dosar se află o înregistrare video în care se vede clar, că accidentul rutier inițial a fost provocat de un autoturism neidentificat de organul de urmărire penală, care i-a tăiat calea microbuzului condus de inculpat. Inculpatul Guzgan Vladimir nu a comis fapta din ignorare a regulilor circulației rutiere, ci în mod instinctiv a intenționat doar să evite tamponarea autoturismului ce i-a tăiat calea, virând astfel spre stânga, ieșind puțin pe contrasens, unde a și avut loc nefericita întâmplare;

- instanța de apel nu s-a expus nici în partea apelului ce privește faptul, că inculpatul Guzgan Vladimir este grav bolnav în prezent, după accident are deficiențe de vorbire și locomotorii, iar potrivit certificatului prezentat la dosar - este invalid cu grad de dezabilitate accentuat;

- instanța de apel nu a luat în considerație circumstanțele atenuante pe caz, și anume că : inculpatul a recunoscut vina pe deplin de la etapa inițială a urmăririi penale și sincer se căiește de cele săvârșite; a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, indicând obiectiv toate circumstanțele comiterii faptei, contribuind la fixarea procesuală a probelor; dorește să recupereze paguba pricinuită părților vătămate pe tot parcursul vieții sale; succesul părții vătămate R. Levința nu insistă asupra privării de libertate a inculpatului; se caracterizează pozitiv și la domiciliu și la serviciu; inculpatul nu are antecedente penale, pentru prima oară a comis o infracțiune, care este comisă

din imprudență;

- motivarea neaplicării art. 90 Cod penal expusă în decizia instanței de apel este una generală, nefiind luate în considerație toate circumstanțele obiective și probate în cadrul urmăririi penale, judecării cauzei în prima instanță, și care au fost invocate în cererea de apel. Astfel, instanța de apel a concluzionat asupra neaplicării art.90 Cod penal, neluând în considerație și nedând apreciere tuturor circumstanțelor cauzei cât și persoanei celui vinovat.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul Crijanovschi Sergiu a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând declararea inadmisibilității acestuia, din motiv că motivele invocate de recurent, nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală. La fel, procurorul mai menționează că pedeapsa stabilită de instanța de apel este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante prevăzute la art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prescise în art. 78 Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedura penală , hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată ca este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurent, prevăzute în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal reține că recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul prevederilor art. 427 alin. 1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede expres că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Afirmațiile recurentului că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sunt declarative, motiv din care nu pot fi reținute.

Or, analizând decizia contestată cu recurs ordinar, Colegiul penal constată că instanța de apel s-a expus detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apel, întemeindu-și soluția, așa cum este indicat în pct. 4.1. al prezentei decizii, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și repetarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, recurentul invocând faptul, că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu a indicat în ce constă această eroare.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului Guzman Vladimir, instanța de recurs constată că instanța de apel corect a statuat că pedeapsa aplicată inculpatului pentru infracțiunea comisă este echitabilă, potrivit criteriilor de individualizare a pedepsei – cerințe de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Astfel, instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75, 77, 79, 85 Cod penal, de gravitatea faptei, motivul comiterii acesteia, personalitatea inculpatului, prezența circumstanțelor ce atenuează sau agravează pedeapsa penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, condițiile de trai cât și de faptul că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Argumentul recurentului, precum că „*instanța de apel a depășit limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, totodată atribuindu-și rolul de acuzator când afirmă că la stabilirea pedepsei inculpatului este necesar de reținut și faptul, că au avut de suferit*

și alte persoane, care însă nu au fost recunoscute părți vătămate pe cauza penală vizată, considerînd că acest temei neîntemeiat a fost folosit de instanța de apel pentru a refuza aplicarea pedepsei cu suspendare conform art.90 Cod penal”, Colegiul penal îl consideră declarativ, întrucît în rechizitoriu (f. d. 175-176, vol. I) este descrisă cauzarea leziunilor corporale și lui Damaschina Magdalena, a. n. 1948; Calarașan Eugenia, a. n. 1958, iar faptul că ele nu au fost recunoscute părți vătămate, este un neajuns al organului de urmărire penală, care nu duce la recalificarea acțiunilor inculpatului și acest neajuns nu poate fi luat în considerare pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece în speța dată mai sunt consecințe extrem de grave, soldate cu decesul a 3 persoane.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

La caz, se menționează faptul, că examinarea cauzei în privința inculpatului Guzgan Vladimir a avut loc în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul până la începerea cercetării judecătorești, prin cerere scrisă și-a recunoscut vinovăția integral și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, a achitat dauna morală – 50000 lei succesorului părții vătămate Levința Rodica.

Astfel, instanța de recurs atestă că la stabilirea pedepsei inculpatului Guzgan Vladimir, pentru infracțiunea comisă, instanța de apel nu a comis erori de drept, pedeapsa stabilită inculpatului a fost individualizată corect, iar concluziile instanței de apel privind stabilirea categoriei și mărimii pedepsei inculpatului corespund exigențelor legale și circumstanțelor cauzei, iar argumentele reflectate în prezentul recurs, în acest sens, nu pot fi acceptate.

La individualizarea pedepsei instanța de apel corect și legal a ajuns la concluzia că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Guzgan Vladimir este inoportună, reținînd în acest sens circumstanțele prezente la cauză: comiterea unei infracțiuni grave, în urma accidentului rutier au decedat 3 persoane, au fost deteriorate puternic mijloacele de transport implicate în accidentul rutier, dar și avînd în vedere că au avut de suferit și alte persoane, care însă nu au fost recunoscute părți vătămate pe cauza penală vizată. Astfel, instanța de apel a constatat corect că corijarea inculpatului și atingerea scopului legii penale, prevăzut în art. 61 Cod penal, se va realiza prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis.

Totodată, Colegiul penal reamintește că suspendarea condiționată a executării pedepsei constituie un drept al instanței de judecată, iar condiția esențială pentru aplicarea acestei instituții este, fără îndoială, aptitudinea subiectivă a persoanei făptuitorului de a se corija, de a se elibera de mentalitatea și de deprinderile antisociale care l-au antrenat pe calea infracțiunii, prin eforturi făcute sub amenințarea pedepsei la care a fost condamnat și de a cărei executare poate scăpa numai printr-o conduită corectă și deci, prin autoreeducare.

Reieşind din cele enunţate, Colegiul penal conchide că, instanţa de apel a adoptat o hotărîre legală şi întemeiată, astfel se impune soluţia inadmisibilităţii recursului ordinar declarat de către avocatul Cobzac Gheorghe în numele inculpatului Guzman Vladimir, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cobzac Gheorghe în numele inculpatului Guzman Vladimir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 29 septembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Guzman Vladimir Haralambie**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunţată la **08 iulie 2016**.

Preşedinte

Ursache Petru

Judecătorii

Timofti Vladimir

Alerguş Constantin